

det vilde have været heldigere, om der sammen med Betænkningen havde foreligget en skriftlig Udtalelse fra Ejeren om, at han er gaaet ind paa den Betingelse; jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at der ikke fra ham har foreligget et saadant Tilbud. Men jeg gaar ogsaa ud fra, at det ikke er Meningen med denne Betingelse, at Apoteker Strøyberg ikke kan faa de 100 000 Kr., før den er opfyldt. Det vilde egentlig heller ikke være formaalstjenligt. Derimod bør man være sikker paa, at den bliver opfyldt senere. Jeg synes derfor, at det vilde have sin store Betydning, at man havde haft en Erklæring fra Ejeren om, at han er gaaet ind derpaa. Det foreligger der ikke, men det er maaske ogsaa unødvendigt. Efter at Ministerens Opmærksomhed er henledt paa dette Punkt, gaar jeg ud fra, at Statstilskuddet ikke bliver udbetalt, før den retslige Side af Sagen er endeligt i Orden. I øvrigt — det vil jeg gerne gentage — vilde jeg ikke have noget imod, om Pengene blev udbetalt til Apoteker Strøyberg, før Arbejdet blev udført, naar kun Sagen ordnes saaledes, at man er sikker paa, at Betingelsen bliver opfyldt af den nuværende eller efterfølgende Ejere af Ejendommen.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale Sagen til det høje Tings Velvillie.

Godskesen: Det forekommer mig, at der er Grund til at hilse dette Lovforslag med den største Glæde. Det drejer sig her om en af vore skønneste og værdifuldeste Renaissance-Bygninger, og det var ganske særlig saadanne Tilfælde, man havde for Øje, da man i sin Tid behandlede Loven om Bygningsfredning. Under Forhandlingerne om denne Lov havde jeg Lejlighed til at udtale, at det her maaske mere end paa de fleste andre Omraader gælder, at det ikke er nok at skrive Loven, det kommer an paa, hvorledes den bliver udført. Det kan lidet hjælpe, at man har en Lov om dette Emne, hvor man paa Papiret har nedskrevet de skønneste Bestemmelser; hvis man møder passiv Modstand hos en vrangvillig og uforstaaende Ejer, saa kommer man ikke ret langt. Det er derfor med særlig Glæde, jeg har set, at vi i dette Tilfælde har at gøre med en forstaaende Ejer, en Mand, der interesserer sig levende for sit Hus, og som for sit Vedkommende har været villig til at bringe store Ofre for at føre Huset tilbage til dets oprindelige, skønne

Skikkelse. Det forekommer mig, at der er Grund til ikke blot at komme Ejeren til Hjælp, da Udgifterne nu viser sig at være saa langt større end beregnet, men ogsaa til at rette en varm Tak til denne Mand for hans Forhold i denne Sag, for det Almensind, han har vist gennem de Ofre, som han har bragt for Bygningens Istandsættelse, og det gode Eksempel, han har vist med Hensyn til den fremtidige Anvendelse af den.

I øvrigt kan jeg ganske henholde mig til de Bemærkninger, som dels findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, dels er fremkommet i det andet Ting. Jeg kan ogsaa for mit Vedkommende stemme for Lovforslaget, som det foreligger, idet jeg ikke anser det for nødvendigt at underkaste det yderligere Behandling i et Udvalg.

Med disse Ord skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Martin Olsen: Der er her i Landet ikke saa overordentlig mange gamle private Bygninger, som er værd at bevare; af dem, der var noget værd, er der endnu færre, som er bevarede. Ikke desto mindre ser man meget ofte, at der drives et rent Afguderi med mange gamle Huse, som ikke er værd at bevare. Pieteten slaar over i sin Karikatur, man ønsker mangan Gang at bevare gamle Bygninger, som ikke er værd at bevare, og deraf kommer mange Gange megen Strid, for om Smagen og Kunsten kan man, som man siger, ikke disputere — det vil sige, man kan disputere overmaade meget derom. Men vi har jo her et Tilfælde, hvor al Diskussion forstummer; for hvad enten man har set Huset eller ikke, og selv om man har maattet indskrænke sine lagttagelser til den Model, der er fremstillet her paa Rigsdagen, maa man erkende, at det er et overordentlig sjældent Hus, der fortjener at bevares. Af disse Hensyn er det mig en Glæde paa mit Partis Vegne at anbefale, at vi stemmer for en Bevilling paa 100 000 Kr. til Reparation af denne Bygning, der saa forhaabentlig kan staa — jeg vil ikke sige til evig Tid, men mange Aar endnu, efter at den er blevet saa godt funderet, som den er, saa Folk kan glæde sig over den. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget, som det foreligger.

Leerbeck: Enhver, der har været i Aalborg og har set „Jens Bangs Stenhus“ eller, som det derovre kaldes, „Det gamle